

३, 6. TRIK. 1, 1, 121. H. 293. HĀ. 72. RĪĀ-TAR. 6, 133. Vgl. गज°, जय°.
— b) coveting, disappearance WILS.

तकान m. N. pr. eines Mannes RĪĀ-TAR. 6, 230. fg. Varianten: टकान, तकाम, थकान.

तकारि f. Bein. der Göttin TĀRIṅI oder TĀRĀ KULASDBĀVA im ÇKDr.

तक m. N. pr. eines Berges ÇATR. 1, 352.

तपटी f. = वाक्यविशेषः । यथा । तपटीवाक्यस्वरूपा च तकारात्तरूपिणी । इति रुद्रनामले सन्नपूर्णासकृन्नाम । ÇKDr.

तामरा f. Gans DHANAĪĀJA im ÇKDr.

ताल n. Schild; davon तालिन् adj. schildbewaffnet RUDRĀ. im ÇKDr.

तुण्, तुण्ति (eine Sautra-Wurzel) suchen KAVIKALPADR. im ÇKDr.

ΚΙÇKH. (तुति Verz. d. B. H. 146, b) im ÇKDr.

तुणित् (von तुण् m. Bein. Gaṇeça's KĪÇKH. im ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. No. 70. Verz. d. B. H. No. 764. — तुणित्नाख्यायान Verz. d. Oxf. H.

78, b. — तुणित् (sic) m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 866.

तुङ्क m. ein best. Vogel Verz. d. B. H. No. 897.

ताल m. Pauke RUDRĀ. im ÇKDr.

तौक्, तौक्ते DHĀTUR. 4, 24 (गत्याम्). P. 8, 4, 41, Sch. तुक्ते Sch. zu P. 7, 4, 59 und 8, 4, 54. sich nähern, mit dem acc.: वक्त्रं तौक्ते (um zu kūs-

sen) ÇĀK. Ch. 63, 14. यात्तं वने रात्रिचरी तुक्ते (so ist zu lesen) BHĀṬṬ. 2, 23. तुक्तेरे पुनर्लङ्काम् 14, 71. नौकिकिषत केचन 15, 49. — caus. तौक्-यति: ऋतुतौकत् P. 7, 4, 2, Sch. Vop. 18, 1. ऋतुतौकत् P. 7, 4, 59, Sch. nahebringen, herbeibringen, herbeischaffen, herbeikommen lassen: तं मुख-स्य तौकयित्वा Schol. zu KĀTJ. ÇR. 9, 11, 19. चतुषोः 23. रात्तसो ऽत-र्जयत्सूतं पुनश्चौकिकयद्भयम् (in die Nähe von RĀma) BHĀṬṬ. 17, 103. ततो वरुनमारुह्य स सत्यव्रततौकितम् KATHĀS. 26, 7. तन्मांसं चैव गोमा-योस्तैः नपादाप्सु तौकितम् MBH. 12, 4138. कुत्ती तदन्नपूर्णा च तस्मै पात्री-मौकिकयत् KATHĀS. 16, 39. RĪĀ-TAR. 3, 445. न तापसाः पुत्रदारपशुधान्यान्-तौकयन् 6, 10. 5, 249. — desid. तुक्तेः P. 7, 4, 59, Sch. — intens. डौ-तौक्यते P. 7, 4, 82, VĀrtt. 1, Sch.

— उप caus. darreichen, darbringen: वयमेव भवदाकारार्थं प्रत्यरुमेकैकं पशुमुपौकियामः (v. l. ौक) HIT. 67, 20. उपौकयति als Erkl. von उप-कृति Schol. zu KĀTJ. ÇR. 7, 2, 2. उपौकिते नीराजनादिविधौ darge-bracht so v. a. vollbracht PAÑKĀT. 158, 4. — Vgl. उपौकन.

तौकन (von तौक्) n. Darreichung, Darbringung, Geschenk H. 737. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 9, 11, 19. करिष्यत्यस्य तौकनम् ÇATR. 14, 124. मूढौ संभोगतौकने RĪĀ-TAR. 6, 166. — Vgl. उपौकन.

ण

ण m. 1) Kenntniss. — 2) Beschluss, Entschluss (निश्चय) EKĀKSHARAK. im ÇKDr. — 3) Schmuck. — 4) Wasserhaus (पानीपनिलय). — 5) ein der Vorzüge entbehrender Mann. — 6) = विन्दुदेव (nach ÇKDr. = बु-इदेवताविशेष) MB. 9, 1. — 7) Bein. Çiva's WILS. angeblich nach MB.

— 8) a kind of sound, the sound of negation. — 9) gift, giving WILS. nach einem ANEKĀRTHAKOŠA.

ण m. N. eines Meeres in Brahmalo-ka (eine spielende Etym.) KĀHIND. UP. 8, 5, 3.

